ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

<u>CRLA ସଂଖ୍ୟା 710/2018 ଏବଂ CRLA ସଂଖ୍ୟା 219/2021</u>

(ଦଣ୍ଡ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1973ର ଧାରା 374 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ)

<u>CRLA ସଂଖ୍ୟା 710/2018</u>

କୁନା ଓରଫ୍ ସୁଶାନ୍ତ ସ୍ୱାଇଁ ... ଆବେଦନକାରୀ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍.ମହାନ୍ତି, ଅଧିବକ୍ତା

-ବନାମ-

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ... ଉତ୍ତରଦାତା

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍ କେ.ନାୟକ,ଏଜିଏ

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି.ପାଣିଗ୍ରାହୀ,

ସୂଚନାଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିବକ୍ତା ।

<u>CRLA ସଂଖ୍ୟା 219/2021</u>

ନାରାୟଣ ପ୍ରସାଦ ମଲ୍ଲିକ ... ଆବେଦନକାରୀ

ଓରଫ୍ କେମ୍ପା ଓରଫ୍ ଗୁରିଆ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍ . ମହାନ୍ତି, ଅଧିବକ୍ତା

-ବନାମ-

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତା

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍ କେ.ନାୟକ, ଏଜିଏ ,

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି ପାଣିଗ୍ରାହୀ,

ସୂଚନାଦାତାଙ୍କ

ପାଇଁ ଅଧିବକ୍ତା ।

ପୀଠାସୀନ:

ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି. ଦାଶ

ମାନ୍ୟବର ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜି. ଶତପଥୀ

<u>ଶୁଣାଣି ତାରିଖ : 06.02.2023</u>

ବିଚାର ତାରିଖ : 28.03.2023

HIGH COURT ORISSA
सत्यमेव जयते

__ଜି. ଶତପଥୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି__

1. ଯେହେତୁ ଏହି ଦୁଇଟି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସମାନ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ନିବେଦନ କରି, ସି. ଟି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 59/2014 ରେ ଅନୁରୂପ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି; ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ଏହି ସମୂହ ରାୟ ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ତମ ବିଚାର ଏବଂ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଉଭୟ ଆବେଦନକୁ ଏକାଠି ଶୁଣାଣି କରାଯାଇଥିଲା ।

2. ଆବେଦନକାରୀମାନେ(ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ), ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଟି ଆବେଦନରେ, ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860 (ସଂକ୍ଷେପରେ, ଆଇପିସି') ର ଧାରା 302/34 ଅଧୀନରେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଆଜୀବନ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡ ଦେବା ସହିତ ମୁଖ୍ୟ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ନିମନ୍ତେ ପୂର୍ବ-ଦୋଶାସିଦ୍ଧିର କାରାବାସ ଅବଧି ରଦ୍ଦ କରିବା ସହିତ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଏବଂ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି (ଅତ୍ୟାଚାର ନିବାରଣ) ଅଧିନିୟମ, 1989 ସଂକ୍ଷେପରେ, (ଏସ୍.ସି ଏବଂ ଏସ୍.ଟି (ପିଓଏ) ଅଧିନିୟମ) ର ଧାରା 3 (2) (v)ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗରୁ ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସହ ତା 28.08.2018 ରିଖରେ ସି. ଟି. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 59/2014 ରେ ଜଗତସିଂହପୁରର ବିଜ୍ଞ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ରାୟକୁ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ।

3. ସଂକ୍ଷେପରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲା ହେଉଛି କି ତା 23.08.2013 ରିଖ ରାତି ପ୍ରାୟ 11ଟା ବେଳେ ଯେତେବେଳେ ମରିଚାପଡ଼ା ଗାଁର ସୋମନାଥ ବେହରା (ଏହା ପରେ 'ମୃତକ ' ବୋଲି କୁହାଯାଏ) ତାଙ୍କ ଘରେ ଥିଲେ; ମୁକୁନ୍ଦପୁର ଗ୍ରାମର ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଯଥା,

'କୁନା ଓରଫ୍ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ' ଏବଂ ନାରାୟଣ ପ୍ରସାଦ ମଲ୍ଲିକ ଓରଫ୍ କେମ୍ପା ଓରଫ୍ ଗୁରିଆ, ଏହି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ବାହାରକୁ ଡାକିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଘରର ସମ୍ମୁଖ ଦ୍ୱାର ନିକଟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନା ତାଙ୍କୁ ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାଷାରେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ମୃତକ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଧକ୍କା ଦେଇ ଏବଂ ଟାଣି ନେଇ ଗାଁର 'ଚାପେଲ୍' (ଠାକୁର ଘର) ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ମୃତକଙ୍କ ପତ୍ନୀ (ଇତିଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ) ସେମାନଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ମୋଟର ସାଇକେଲରେ ନିଆଁ ଲଗାଇବାକୁ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମିଥ୍ୟା ମାମଲା ରୁଜୁ କରିବାକୁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ଏପରି କହି ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋଟର ସାଇକେଲରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ମାରିଦେବେ କହି ତାଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗା ପ୍ରସାଦ ଦାସଙ୍କ ଘର ନିକଟକୁ ଟେକି ନେଇଯାଇଥିଲେ । ପରେ ସେଠାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନା ସ୍ୱାଇଁ ମୃତକଙ୍କ ବେକକୁ ଗୋଟିଏ ହାତରେ ଧରି ତାଙ୍କ ଉପରେ ହଠାତ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତକଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଧାରୁଆ ଅସ୍ତ୍ରରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ, ମୃତକଙ୍କ ମାଆ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ମାଆ ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତକଙ୍କୁ ଛାଡିଦେବାକୁ କାକୁତି ମିନତି ହୋଇ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କୁ ଆଉ ଜୀବନ୍ତ ନ ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନାକୁ ବେକ କାଟିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଥିଲା, ମୃତକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ମାଆ ହୋ ହାଲ୍ଲା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଆହତ ସହ ଲହୁଲୁହାଣ ଅବସ୍ଥାରେ ରାସ୍ତାରେ ଛାଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ମୃତକ ଜଣକ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ ଏବଂ ନିଜକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଗାଦି ଗୋସାଇଁ (ଗ୍ରାମ ଦେବତା)ଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କୁ

ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ । ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେଉଁଠି କିଛି ସମୟ ପରେ ସେ ଆହତ ଅବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ ।

ମୃତକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ତା 24.08.2013 ରିଖର ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ପ୍ରାୟ 1 ଟା 30 ମିନିଟରେ ଜଗସିଂହପୁର ପି.ଏସ୍.ର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଆରକ୍ଷୀ ନିରୀକ୍ଷକ (ଆଇ.ଆଇ.ସି.)ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପରୋକ୍ତ ଘଟଣାର ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଏକ ଲିଖିତ ବିବୃତି ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହାକୁ ଏତଲା (ଏଫ୍‌ଆଇଆର୍-ଅନୁଲଗ୍ନକ 1) ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ପାଇବା ପରେ, ତା 24.08.2013 ରିଖରେ ଆଇ.ଆଇ.ସି. ଜଗତସିଂପୁର ପି. ଏସ୍. କେସ୍ ସଂଖ୍ୟା 201 (31) ଭାବେ ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ସୁଚିତ୍ର ବିର୍ଯ୍ୟା ଦାସ, ଥାନା ଉପ ଆରକ୍ଷୀ (ଆଇଓ- ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8) ଙ୍କୁ ତଦନ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସୂଚନାଦାତାଙ୍କୁ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ, ଜଗତସିଂହପୁରର ଡିଏଚ୍ଏଚ୍ କୁ ତୁରନ୍ତ ଯାଇ ଏବଂ ଶବକୁ ଜଗିବା ପାଇଁ କନଷ୍ଟେବଲ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 10 ଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ହାବିଲଦାର ଏବଂ ଅନ୍ୟ କନଷ୍ଟେବଲଙ୍କୁ ମାରିଚାପଡ଼ା ଗ୍ରାମରେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ଜଗିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେହିଦିନ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8 ଡିଏଚ୍ଏଚ୍ ଜଗତସିଂପୁରରେ ମୃତକଙ୍କ ଶବକୁ ନେଇ ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 4ରେ ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ସେ ଲିଖିତ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଧିଗ୍ରହଣ ଜାରି କରି ମୃତଦେହକୁ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପଠାଇଥିଲେ । ସେହିଦିନ ଘଟଣା ସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରି ସେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 10ରେ ଘଟଣାସ୍ଥଳର ମାନଚିତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ସେହି ଦିନ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ଅନୁଲଗ୍ନକ -3ର ଜବତ ତାଲିକା ଅନୁଯାୟୀ ଜଳିଯାଇଥିବା ମୋଟର ସାଇକେଲ, ନମୁନା ମାଟି ଏବଂ ରକ୍ତ ଦାଗଯୁକ୍ତ ମାଟି ତଥା ଅନୁଲଗ୍ନକ 11ରେ ପୃଥକ ଜବତ ତାଲିକାରେ ମୃତକଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକ ମଧ୍ୟ ଜବତ କରିଥିଲେ । ତା25.08.2013 ରିଖରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 12 ଏବଂ 13 ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକକୁ

ପୃଥକ ଜବତ ତାଲିକାରେ ଜବତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଡାକ୍ତରୀ ପରୀକ୍ଷା ତଥା ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ନମୁନା ଏବଂ ନଖର କର୍ତ୍ତିତ ଅଂଶ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ହେପାଜତରେ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନା ଓରଫ୍ ସୁଶାନ୍ତ ସ୍ୱାଇଁ ହାଜତରେ ଥିବାବେଳେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କ ଖୁଲାସା ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ଯେଉଁଠାରେ ଛୁରୀ ଲୁଚାଇ ରଖାଯାଇଥିଲା ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ନେଇ ଦେଖାଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 5ରେ ଥିବା ପୃଥକ ଜବତ ତାଲିକାରେ ଛୁରୀକୁ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.8 ଅନୁଲଗ୍ନକ 25 ମାଧ୍ୟମରେ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତି ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ମଧ୍ୟ ଅନୁଲଗ୍ନକ 23ରେ ଥିବା ଏମ୍. ଓ I ଅଧୀନରେ ଉକ୍ତ ଛୁରୀ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଆଘାତ ଲାଗିବାର ସମ୍ଭାବନା ବିଷୟରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ମତ ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 8 ମଧ୍ୟ ଏମ୍. ଓ VIII ଏବଂ ଏମ୍. ଓ IX (ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗୁରିଆ ଓରଫ୍ ନାରାୟଣ ପ୍ରସାଦ ମଲ୍ଲିକଙ୍କ ଟି-ସାର୍ଟ ଏବଂ ଫୁଲ୍ ପ୍ୟାଣ୍ଟ) ଏବଂ ଏମ୍.ଓ X ଏବଂ ଏମ୍.ଓ XI (ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନା ଓରଫ୍ ସୁଶାନ୍ତ ସ୍ୱାଇଁଙ୍କ ଚେକ୍ ସାର୍ଟ ଏବଂ ଟ୍ରାଉଜର) ସହିତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ତଥ୍ୟଗୁଡିକ ଅନୁଲଗ୍ନକ 20ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିବୃତି ମାଧ୍ୟମରେ ନ୍ୟାୟଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପରାଧ ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରୟୋଗଶାଳା (ଏସ୍. ଏଫ୍. ଏସ୍. ଏଲ୍.), ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 24 ମାଧ୍ୟମରେ ରାସାୟନିକ ଯାଞ୍ଚ ବିବୃତି ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, ଉପଆରକ୍ଷୀ ଅଧୀକ୍ଷକ (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7) ତଦନ୍ତ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 7ରେ ଥିବା ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସୂଚନାଦାତାଙ୍କ ଜାତିଗତ ତଥ୍ୟ ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପରେ ଏବଂ ସିଆର୍ ପି ସିର ଧାରା 164 ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞ ଉପଖଣ୍ଡ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ (ଏସ୍. ଡି. ଜେ. ଏମ୍), ଜଗତସିଂହପୁରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁଲଗ୍ନକ 2 ଏବଂ 7 ରେ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.13 ଙ୍କର ବିବୃତି ପାଇବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 302/34 ଏବଂ

ଏସ୍ ସି ଏବଂ ଏସ୍ ଟି (ପିଓଏ) ଅଧିନିୟମ 3 (2) (v) ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧିକ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଚାର କରିବା ପାଇଁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ଫର୍ମ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ।

4. ଅନ୍ତିମ ଫର୍ମ ପାଇବା ପରେ ବିଜ୍ଞ ଏସ୍.ଡ଼ି.ଜେ.ଏମ୍ ଜଗତସିଂପୁର ଉପରୋକ୍ତ ଅପରାଧଗୁଡ଼ିକର ସଂଜ୍ଞାନ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଔପଚାରିକତା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ପରେ ମାମଲାଟିକୁ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ   ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉପରୋକ୍ତ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା |

5. ବିଚାର ସମୟରେ, ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ 13 ଜଣ ସାକ୍ଷୀ (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ରୁ 13)ମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣ କରିଥିଲେ, ଯାହା ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରୁ 26 ଭାବେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି । ତଥ୍ୟଗତ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ପରେ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏମ୍.ଓ I ରୁ ଏମ୍.ଓ IX ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି ।

ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନର ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରି ପ୍ରତିବାଦୀ, ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1ରୁ3 ମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ   କରିଛନ୍ତି । ଅଭିଯୋଜନ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଥିବା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1ଏବଂ13 ହେଉଛନ୍ତି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଏବଂ ମାଆ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ଘଟଣାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ରୁ 5 ଘଟଣା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାକ୍ଷୀମାନେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.7ଏବଂ8 ହେଉଛନ୍ତି ଆଇ.ଓ ମାନେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ହେଉଛନ୍ତି ମୃତକଙ୍କର ପି.ଏମ୍ ପରୀକ୍ଷା କରୁଥିବା ଡାକ୍ତର ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.6 ଏବଂ 10 ରୁ 12 ହେଉଛନ୍ତି ଜବତ ହେବା ସମୟର ସାକ୍ଷୀମାନେ । ବିଚାରା ଧୀନତା ସମୟରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କର କେବଳ ସରଳ ଅସ୍ୱୀକାରର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆଳ ଥିଲା ।

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते

6. ସାକ୍ଷ୍ୟର ଯାଞ୍ଚ ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟତଃ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 13 ମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୁଶାନ୍ତ ଓରଫ୍ କୁନାଙ୍କ ଖୁଲାସା ବିବୃତି ତଥା ନଥିରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ଜବତ ହୋଇଥିବା ଏମ୍. ଓ.I (ରକ୍ତ ରଞ୍ଜିତ ଛୁରୀ) ତଥା ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରକ୍ତର ଦାଗ ଥିବା ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏହି ଦୋଷ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରି ଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 302/34 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିବା ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଛି ।

7. ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍ ମହାନ୍ତି ଆବେଦନକାରୀ (ଅଭିଯୁକ୍ତବ୍ୟକ୍ତି)ଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ 13 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନା ଅନ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗୁରିଆଙ୍କଠାରୁ ଛୁରୀ ନେଇ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବେକରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମୃତକଙ୍କ ବେକରେ କୌଣସି ଆଘାତର ସୂଚନା ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ବିବୃତି(ଅନୁଲଗ୍ନକ 25) ପ୍ରକାଶ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେହେତୁ ଅଭିଯୋଗ ଘଟଣା ରାତି ପ୍ରାୟ 11ଟାରେ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ପଡ଼ିଥିବା ସମୟରେ ଆସିଥିବାର ଜେରାରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ରର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ଥ ସଠିକ୍ ଭାବରେ କହିବାକୁ ଅସମର୍ଥ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ବିବୃତ୍ତିକୁ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 13 ର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତି ଥିବାରୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ତର୍କ କରାଯାଏ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କେମ୍ପା ଜଣେ ଶାରୀରିକ ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଏହିପରି, ମୃତ କଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାରେ ତାଙ୍କ

ଶାରୀରିକ ବିକଳାଙ୍ଗତା ହେତୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦାୟୀ କରିବା ଭୁଲ ଧାରଣା ଅଟେ । ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ମୃତକ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନାଙ୍କ ମୋଟର ସାଇକେଲକୁ ବଳପୂର୍ବକ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଉଭୟ ଉକ୍ତ ମୋଟର ସାଇକେଲକୁ ଫେରାଇ ନେବା ପାଇଁ ମୃତକଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲେ ଯାହା ଫଳରେ ମୃତକ ବାଇକ୍ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିବାକୁ ମନା କରିବାରୁ ତୀବ୍ର ବାକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି, ହଠାତ୍ ଝଗଡ଼ା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୃତକ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଆଘାତ ବିବୃତିଗୁଡ଼ିକରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଏବଂ ହଠାତ୍ ଝଗଡ଼ା ଉପରେ ଆବେଗର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ହଠାତ୍ ଲଢ଼େଇ ହୋଇଥିଲା ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଏହିପରି, ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 300ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ 4 ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରିବ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଆଇପିସି ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ଏବଂ ଅତି ବେଶୀରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆଇ.ପି.ସି ର ଧାରା 304-II ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ହୋଇପାରିବ ।

8. ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍ କେ ନାୟକ, ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସରକାରୀ ଅଧିବକ୍ତା ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ, ବରଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିବା ପରିସ୍ଥିତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯାହା ନଥିରେ ଥିବା ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୌଖିକ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ମଜବୁତ ହୋଇଛି ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଇ.ପି.ସି ଧାରା 302 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତକୁ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ସେ ଆହୁରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗୁରିଆଙ୍କ ଶାରୀରିକ ବିକଳାଙ୍ଗର ବାହାନା ଆବେଦନରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଏକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ପାଇଁ ଏହା ସତ୍ୟ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରି, ଏହି ଘଟଣାରେ

ତାଙ୍କ ଭୂମିକା ବିଷୟରେ ସଶକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରିବା ପାଇଁ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

9. ସୂଚନାଦାତାଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଡି ପାଣିଗ୍ରାହୀ ବିଜ୍ଞ ଏଜିଏଙ୍କ ଯୁକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୋହରାଇ ଆହୁରି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ ଯେ ଲସିକା ବିବୃତି ସହ ଡାକ୍ତରୀ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଘଟଣାର କ୍ରମକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଏବଂ 13 ଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ବିବରଣୀ ସହିତ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦୋଷକୁ ସୂଚାଇଥାଏ, ଯାହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଅପରାଧର କର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି ।

10. ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦୀଙ୍କ ନିବେଦନକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଚାର ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧ ନିର୍ଣ୍ଣୟର ସ୍ଥିରତା ବିଚାର କରି, ପ୍ରଥମେ ଏହା କୁହାଯିବ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାମଲାରେ, ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ନରହତ୍ୟା ଥିଲା ବୋଲି ଜାଣିବାରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ କାରଣ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି ନକରିବାର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶବର ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା ପରିଚାଳନା କରୁଥିବା ଡାକ୍ତର-ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.୨ ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯିଏ ମୃତକଙ୍କ ଆଘାତର ପ୍ରକୃତିକୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ସକାରାତ୍ମକ ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ମୃତକ ଏକ ନରହତ୍ୟା ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ମତ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କେବେ ପ୍ରତିବାଦ କରାଯାଇ ନଥିଲା ଏପରିକି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଏ ନେଇ କୌଣସି ଇଙ୍ଗିତ ଦିଆଯାଇନଥିଲା ଯେ ମୃତକ ନରହତ୍ୟାର ଶିକାର ହୋଇନାହାନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ, ପ୍ରଶ୍ନଟି ବିଚାର ପାଇଁ ଆସେ ଯେ ମୃତକଙ୍କର ଏପରି ନରହତ୍ୟା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ କିଏ ଦାୟୀ । ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଖୋଜିବା ପାଇଁ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ 13 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଛନ୍ତି ତଥା ଅଭିଯୁକ୍ତ

ମାନଙ୍କୁ ମୃତକଙ୍କ ହତ୍ୟା ଅପରାଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ନଥିରେ ଥିବା ପରିସ୍ଥିତିଗତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଛନ୍ତି । ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଏବଂ 13 କୁ ଘଟଣା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାକ୍ଷୀ ଭାବରେ ବିଚାର କରିବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ କିଛି ଯୁକ୍ତି-ଯୁକ୍ତ କାରଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଆମେ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଯତ୍ନର ସହ ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେ ଏହି ଘଟଣାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ-02 ରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନା ତାଙ୍କ ମୃତ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବେକରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗୁରିଆ ତାଙ୍କ ମୃତ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଧାରୁଆ ଛୁରୀରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶାଶୁ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ ନକରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଏପରି ଅନୁରୋଧକୁ ଧ୍ୟାନ ଦେଇନଥିଲେ । ଏହା ତାଙ୍କର ଆହୁରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗୁରିଆଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛୁରୀରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ପରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନା ଓରଫ୍ ସୁଶାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗୁରିଆଙ୍କ ଠାରୁ ଛୁରୀ ନେବା ପରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଛୁରୀରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କର ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କରିଥିଲେ, ସାହି ଲୋକମାନେ ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ ଧାଇଁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ପଳାଇ ଯାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମୃତକ ସେତେବେଳେ ନିରସ୍ତ୍ର ଥିଲେ । ଯଦିଓ, ପ୍ରତିବାଦୀ ପକ୍ଷ ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଜେରା କରି ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରତିବାଦ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଭୂମିକା ଉପରେ ଦୃଢ଼ ରହିଲେ, ଯାହା ଜେରା ସମୟରେ ଆହୁରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନା ବେକରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗୁରିଆ ମୃତକଙ୍କ ବେକରେ ଛୁରୀରେ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ତାଙ୍କ ଜେରା ସମୟରେ, ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଘାତର ଆକାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିବାକୁ ତାଙ୍କ ଅକ୍ଷମତା ଦେଖେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ଆମ ବିଚାରରେ, ଯେତେବେଳେ ଘଟଣାର ଘଟୁଥିବା ଶୈଳୀକୁ ଦେଖାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ଯଦିଓ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବେକରେ କୌଣସି ଆଘାତ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତଥାପି ଡାକ୍ତର - ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 9 ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ସେ ମୃତକଙ୍କ ବାମ କାନ୍ଧରେ ଗଣ୍ଠି ଉପରେ ନଅଟି କ୍ଷତ ଚିହ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ, ଏହା ବ୍ୟତୀତ ମୃତକଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଘାତ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଠିଆ ହୋଇ ନିଜ ହାତରେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କୁ ଆଘାତ/ଆକ୍ରମଣ କରନ୍ତି, ସାଧାରଣତଃ ଏହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ ପୀଡ଼ିତ/ଆହତଙ୍କ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆଘାତ କରିବ କାରଣ ଡାହାଣ ହାତ ପ୍ରାୟତଃ ପୀଡିତ-ତଥା-ଆହତଙ୍କ ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଆଘାତ କରିବ ଏବଂ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ମୃତକଙ୍କ ବାମ କାନ୍ଧରେ ଅନେକ କ୍ଷତ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1, ଆଘାତର ସ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କିଛି ତ୍ରୁଟି କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ । ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ପି ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିବାର ଆପତ୍ତି କରିବା ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶାଶୁ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହି ମାମଲାରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.13 ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କ ଶାଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

11. ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.13 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଆମର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷିତ କରି, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସୂଚନାଦାତା (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1) ଙ୍କ ସହ ଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ଅଶ୍ଳୀଳ ଭାଷାରେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ମୃତକ ପୁଅକୁ ଏକ ଧାରୁଆ ମାଂସ କାଟିବା ଛୁରୀରେ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକ ତଳେ ପଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀ, ଏହି ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ13 କୁ ଅତି କଠୋର ଜେରା କରି,

ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1ର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ବହୁତ ଅମେଳ ଭାବରେ ଆସୁଥିବା କିଛି ବାହାର କରି ଏହାକୁ ନଷ୍ଟ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିନାହିଁ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 ଏବଂ 13 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ତୀକ୍ଷ୍ଣ କଟା   ଛୁରୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ଆଘାତ କରିବା ସମ୍ପର୍କରେ ପରସ୍ପରକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ମଧ୍ଯ ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ଅଧୀନରେ ଏଫ୍. ଆଇ. ଆର୍. କୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏପରି କୌଣସି ଭିନ୍ନତା ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇନଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କେବଳ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତକଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ସମ୍ପର୍କରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଘଟଣା ସମୟରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ13 ଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ ମଧ୍ଯ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରେ ।

12. ଏଠାରେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଠିକ୍ ନୁହଁ ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ତା 23.8.2013 ର ରାତି ପ୍ରାୟ 11 ରୁ 11.30 pm ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଏକ ଭୋଜିରେ ଯୋଗ ଦେଇ ଘରକୁ ଫେରୁଥିଲେ, ସେ ଏକ ବାଇକ୍ ରେ ନିଆଁ ଲାଗିଥିବା ଦେଖିଥିଲେ ଏବଂ (ମୃତକ) ଦେବୀପ୍ରସାଦ ଦାସଙ୍କ ଘର ସମ୍ମୁଖରେ ରାସ୍ତା ଉପରେ ରକ୍ତ ଜୁଡୁବୁଡୁ ଏବଂ ଆହତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ଯିଏ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କୁ ଛୁରୀରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକ ତା 'ପରେ ତାଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ " ଗାଦି ଗୋସାଇଁ ଗାଦି ଗୋସାଇଁ ମତେ ରକ୍ଷା କର " କହି   ଭଗବାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ । ସେ ଆହୁରି ମଧ୍ଯ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଦେବ ସାହୁ, ଦେବୀପ୍ରସାଦ ଦାସଙ୍କ ସହ ଯିଏ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4 ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ଡି.ଏଚ୍.ଏଚ୍., ଜଗତସିଂହପୁରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଥିଲେ । ଏହି ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4 ତାପରେ ବିଚାର ସମୟରେ ମଧ୍ଯ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହା କୁହାଯାଇଛି ଠିକ୍ ସେହି ଏକା କଥା କହିଛନ୍ତି ।

13. ଉପୋରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମୌଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ, ଯେଉଁମାନେ ଘଟଣାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି କିମ୍ବା ତୁରନ୍ତ ପରେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା । କ୍ରମନୁସାରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ମୃତକ ଜଣକ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇଁ ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ "ମରି ଗଲି ମରି ଗଲି ଗାଦି ଗୋସାଇଁ ମୋତେ ବଞ୍ଚାଇ ଦିଅ, ମୋତେ କୁନା ଏବଂ ଗୁରିଆ ମାରି ଦେଲେ" ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ମୃତକ ତାଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଗ୍ରାମ ଭଗବାନ (ଗାଦି ଗୋସାଇଁ)ଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁତର ଆକ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀ, ଅବଶ୍ୟ, ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଦୁର୍ବଳ ପ୍ରୟାସ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ତାହା ଅନ୍ୟଥା ଏଫ୍ଆଇଆର୍ ରେ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପୀଡିତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଯଥା, କୁନା ଏବଂ ଗୁରିଆ ତାଙ୍କୁ ଛୁରୀରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 4 ଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ସାକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି, କାରଣ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ମୃତ ଜଣକ "କୁନା ଏବଂ ଗୁରିଆ ମୋତେ ମାରିଦେଲେ, ଗାଦି ଗୋସାଇଁ ମୋତେ ବଞ୍ଚାଇ ଦିଅ " କହି ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ । ମନରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଏପରି କୌଣସି ତଥ୍ୟ ନାହିଁ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆକ୍ରମଣର ତୁରନ୍ତ ପରେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 ଏବଂ 4 ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ଏହାବ୍ୟତୀତ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.2 ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4 ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ସନ୍ଦୀପ ମହାନ୍ତି ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଟୋରେ ମୃତକଙ୍କୁ ଡି. ଏଚ୍. ଏଚ୍, ଜଗତସିଂପୁରକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରିଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କୁ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କୁ ପଚରା ଉଚୁରା କରିଥିଲେ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରଯାଇଥିଲା ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନା ଏବଂ ଗୁରିଆ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ

କରିଥିଲେ । ସେହିଭଳି, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.4 ମଧ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନା ଏବଂ ଗୁରିଆ ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ରୁ 4 ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଘଟଣା ଘଟିବା ସମୟରେ କିମ୍ବା ଘଟଣା ଘଟିବାର କିଛି ସମୟ ପରେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପରସ୍ପରର ଉପସ୍ଥିତି ବିଷୟରେ କହିଛନ୍ତି । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ 2 ରୁ 4 ଜଣ ସ୍ୱାଧୀନ ସାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ କୌଣସି ସ୍ୱାର୍ଥ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ କୌଣସି ପକ୍ଷପାତିତା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତିବାଦୀ କୌଣସି ସମ୍ଭାବ୍ୟ କାରଣ ଆଣିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇନାହିଁ । ପ୍ରତିବାଦୀ ପକ୍ଷ, ଅବଶ୍ୟ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ତାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ଯେ କିଏ ମୃତଙ୍କ ବେକରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଛି, କିନ୍ତୁ ଆଇ.ଓ ତାଙ୍କ ଜେରାରେ ସକରାତ୍ମକ ଭାବରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଯଦିଓ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 କୁନା ମୃତକଙ୍କ ବେକରେ ଆକ୍ରମଣ ବିଷୟରେ କହି ନାହାଁନ୍ତି, ସେ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗୁରିଆ ମୃତଙ୍କ ବେକରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି, ପ୍ରତିବାଦୀ ମଧ୍ୟ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.3 କୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି ଯେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରେ ମୃତକ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୃତକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ କୁନା ଏବଂ ଗୁରିଆ ମୃତକଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲେ। ତେଣୁ, ଏହାକୁ ଏକ ବୈଧ ବିରୋଧାଭାସ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ବୟାନରେ କିଛି ପରିମାଣର ତ୍ରୁଟି ଥାଇପାରେ ଯେପରି ଏହା ଏହି ମାମଲାରେ ଘଟିଛି ଏବଂ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3 "ସ୍ୱଇଚ୍ଛା" ପରିବର୍ତ୍ତେ "ତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରେ" କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତକ ଘଟଣା ବିଷୟରେ ଯାହା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ତାହା ଏକ ପରିସ୍ଥିତିଗତ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଠିକ୍ ନୁହଁ ଯେହେତୁ ବିରୋଧାଭାଷ ପରିସରରେ ବିଶେଷ ଅନୁପସ୍ଥିତିକୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିବା ପାଇଁ, ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ମୃତକଙ୍କ ହତ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ।

14. ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ଅପରାଧର କର୍ତ୍ତା ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ମୃତକ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ମୌଖିକ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1 ରୁ 4ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ମତରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ରୁ 4 ଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୃତକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମୌଖିକ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ବିଷୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା ।

ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଶୁଣା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟତା ପାଇଁ ଏକ ବ୍ୟତିକ୍ରମ । ଯେହେତୁ ସାଧାରଣତଃ ଶୁଣା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ, ତଥାପି ନ୍ୟାୟିକ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତଥ୍ୟକୁ ନିଆଯାଇପାରେ ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ବିଷୟରେ ମିଥ୍ୟା କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ "ନିମୋ ମୋରିଟୁରସ୍ ପ୍ରେସୁମିଟୁର ମେଣ୍ଟିରେ" ଉକ୍ତି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଆଧାରିତ ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଜଣେ ଲୋକ ତା'ର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ସହିତ ମିଛ କଥା କହି ସାକ୍ଷାତ କରିବ ନାହିଁ" । ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ, ଯେତେବେଳେ ଏକାକୀ ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ, ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ, ଯଦି ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ସନ୍ଦେହ ମୁକ୍ତ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ଏବଂ ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ବିନା ତାଲିମରେ ମୃତକ କହିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପାଇ, ସେ ଏପରି କହିଥିଲେ । ଆଇନ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତି ଘଟଣାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୌଣସି ବିବୃତି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଅବଶ୍ୟ, ଏକ ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ଆସିପାରେ ଯେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରା କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟପତ୍ରର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ମୃତକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ମୌଖିକ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀନାମା ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇପାରିବ କି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *ପର୍ବିନ୍ ଅଲ୍ଲୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଆସାମ ରାଜ୍ୟ; (2013) 54 OCR(SC)809*

ମାମଲାର ନିଷ୍ପତିକୁ ସନ୍ଦର୍ଭ କରିବା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ମନେ କରନ୍ତି ଯେଉଁଠାରେ ସମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପତ୍ନୀ, ଶ୍ୱଶୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କହିଥିଲେ ଯେ ମୃତକ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ନାମ ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ, ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିଭିନ୍ନ ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଉଲ୍ଲେଖ ପରେ ଅନୁଚ୍ଛେଦ 20 ରେ ନିମ୍ନମତେ ପ୍ରଦତ୍ତ କରିଛନ୍ତି :-

> *"ଏହି ମାମଲାକୁ ଆସିଲେ, ପତ୍ନୀ, ଶ୍ୱଶୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ସମ୍ପର୍କୀୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତକ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କ ନାମ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ଜେରାରେ କିଛି ମୂଲ୍ୟବାନ ତଥ୍ୟ ମିଳିନାହିଁ । ସେମାନେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଢଙ୍ଗରେ ବୟାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ବେଳକୁ, ମୃତକ ଜଣକ କଥା କହିବା ଏବଂ ବିବୃତି ଦେବା ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ, କିଏ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କଲା ସେ ବିଷୟରେ ସେ ଏକ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ । ମୃତକଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ବିଷୟରେ ଏହି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ କିଛି ସଙ୍କେତ/ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଯେପରି ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିବା ଡାକ୍ତର ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.-4ଙ୍କୁ ଜେରା କରାଯାଇନାହିଁ। ଏହି ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ, ଏହା ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନିଆଯାଇପାରେ ଯେ ମୃତକ ସଚେତନ ଅବସ୍ଥାରେ ଏବଂ କଥା କହିବା ସ୍ଥିତିରେ ଥିଲେ । ତେଣୁ, ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବା କଷ୍ଟକର ଯେ ପତ୍ନୀ, ଶ୍ୱଶୁର ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟମାନେ ମୃତକଙ୍କୁ ମୌଖିକ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଦ୍ୱାରା ଆରୋପ କରି ଅଭିଯୁକ୍ତ-ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବେ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ, କୌଣସି ବାସ୍ତବ ଅସାମଞ୍ଜସ୍ୟ କିମ୍ବା ତଥ୍ୟଗତ ବିରୋଧାଭାଷ କିମ୍ବା ତ୍ରୁଟି ଏବଂ ଅତିରିକ୍ତ ଭାବରେ ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଜେରା ନକରିବା, ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀନାମାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରତେୟ ଯୋଗ୍ୟ କରେ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ପ୍ରକୃତରେ ଦୋଷ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"*

15. ***ଲକ୍ଷ୍ମଣ ବନାମ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ରାଜ୍ୟ; (2002) 6 SCC 710*** ରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏକ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବିଚାରପୀଠ ଏହିପରି ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ:-

> *"3.ଏକ ମୃତ ଘୋଷଣାନାମାର ଗ୍ରହଣୀୟତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ନ୍ୟାୟିକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଛି ଯେ ଏପରି ଘୋଷଣା ଚରମ ସୀମାରେ କରାଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ପକ୍ଷ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ଥାଏ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଦୁନିଆର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଶା ଚାଲିଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ମିଥ୍ୟାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନୀରବ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ମଣିଷ କେବଳ ସତ୍ୟ କହିବା ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେରିତ ହୁଏ । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ସେମାନଙ୍କର ସତ୍ୟତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ଅନେକ ପରିସ୍ଥିତିର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ହେତୁ ଏହି ପ୍ରକାରର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମୃତ୍ୟୁ ଶଯ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ଏବଂ ଶାନ୍ତ, ତାଙ୍କ ବିବୃତିର ସତ୍ୟତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଆଇନଗତ ଭାବେ ଯଥୋଚିତ । ଏହି କାରଣରୁ ଶପଥ ଏବଂ ଜେରା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆବଶ୍ୟକତାଗୁଡ଼ିକ ଅନାବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଯେହେତୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କର ଜେରା କରିବାର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କ୍ଷମତା ନାହିଁ, ନ୍ୟାୟାଳୟମାନେ ଜୋର ଦେଇ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଏପରି ପ୍ରକୃତିର ହେବା ଉଚିତ ଯାହା ଏହାର ସତ୍ୟତା ଏବଂ ସଠିକତା ଉପରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ତେବେ, ନ୍ୟାୟାଳୟ ସର୍ବଦା ସତର୍କ ରହିବା ଉଚିତ ଯେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିବୃତି, ତାଲିମ କିମ୍ବା ପ୍ରରୋଚନାର ପରିଣାମ କିମ୍ବା କଳ୍ପନା ର ଏକ ଉତ୍ପାଦ ନୁହେଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତି ନେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ମୃତକ ମାନସିକ ସ୍ଥିତିରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଆକ୍ରମଣକାରୀଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ ଏବଂ ଚିହ୍ନଟ କରିବାର ହୋସରେ ଥିଲେ । ସାଧାରଣତ, ତେଣୁ, ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ କରିବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତି ସୁସ୍ଥ ମାନସିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଡାକ୍ତରୀ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଛନ୍ତି ।*

କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀମାନେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ମୃତକ କହିବା ପାଇଁ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ସଚେତନ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିଲେ, ଡାକ୍ତରୀ ମତାମତ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଯେହେତୁ ଘୋଷଣାକାରୀଙ୍କ ମସ୍ତିଷ୍କର ସୁସ୍ଥତା ବିଷୟରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟପତ୍ର ନାହିଁ, ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ଏକ ମୃତ୍ୟୁକାଳୀନ ଜମାନବନ୍ଦୀ, ମୌଖିକ କିମ୍ବା ଲିଖିତ ହୋଇପାରେ ଏବଂ ଯୋଗାଯୋଗର ଯେକୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପଦ୍ଧତି ବଚନ କିମ୍ବା ସଙ୍କେତ ନଚେତ ଅନ୍ୟଥା ଦ୍ୱାରା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଯଦି ଘୋଷଣାଟି ସକାରାତ୍ମକ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ ।"

16. ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନ୍ୟ ତଥ୍ୟକୁ ଗଲେ; ଆଇ.ଓ.ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହି ମାମଲାରେ, ଆଇ.ଓ.-ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.୪ଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ 23/24.08.2013 ର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ରାତିରେ, ଆଇଆଇସି ମାମଲା ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ତଦନ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ 26.08.2013 ରେ, ସେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନଖର କର୍ତ୍ତିତ ଅଂଶ ଏବଂ ରକ୍ତ ନମୁନା ଜବତ କରିଥିଲେ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ସ୍ୱାଇଁ ବିବୃତି ଦେବା ପରେ ମରିଚାପଡ଼ା ଗ୍ରାମରେ ଥିବା ଷ୍ଟୋର୍ ନିକଟରେ ଥିବା ବୁଦାରୁ ତାଙ୍କ ଖୁଲାସା ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍ ଏମ୍. ଓ.। ଉଦ୍ଧାର ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଉଛି । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ୪ ଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏମ.ଓ.। କୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ 5 ରେ ଜବତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆଇ.ଓ.ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆହୁରି ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଏମ୍.ଓ.। କୁ ଡାକ୍ତର (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ୨) ଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅନୁଲଗ୍ନକ 22 ଅଧୀନରେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ଆଘାତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ବିଷୟରେ ମତ ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.୨ ଅନୁଲଗ୍ନକ 23 ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କର ମତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.୪ ଙ୍କର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଯୋଗ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ସେ ଏମ୍.ଓ. VIII ରୁ XIରେ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଷାକ ତଥା ସେହି ଏମ୍. ଓ. । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ରକ୍ତରେ ଦାଗ

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते

ହୋଇଥିବା ମାଟି ଏବଂ ନମୁନା ମାଟିକୁ ବିଜ୍ଞ ଏସ୍ ଡ଼ି ଜେ ଏମ୍ ଙ୍କର ଏକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିବୃତି ମାଧ୍ୟମରେ ଅନୁଲଗ୍ନକ 20ରେ ଏସ୍ଏଫ୍ଏସ୍ଏଲ୍ କୁ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ, ଅନୁଲଗ୍ନକ 24 ରେ ଆସିଥିବା ରାସାୟନିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ପରୀକ୍ଷକଙ୍କ ବିବୃତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ମୃତଙ୍କର ସମାନ ବର୍ଗର ମାନବ ରକ୍ତ ଅଛି । ପୂର୍ବରୁ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିବା ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଏହା ଅଧିକ ସତ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

17. ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟର ବିଶ୍ଳେଷଣ ଉପରେ, ଯେପରି ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଆମର ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ମତ ହେଉଛି ଯେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ଘଟଣାରେ, ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାରେ ଏହି ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତକଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆଘାତ ଦେବା କାରଣରୁ ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଛି ତାହା ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ବାହାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି ।

18. ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା ପାଇଁ ଆସିଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି ଯେ ସେମାନେ ଆଇପିସିର ଧାରା 304-II ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଦାୟୀ ହୋଇପାରନ୍ତି କାରଣ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆଇ.ପି.ସି.ର ଧାରା 300 ର ବ୍ୟତିକ୍ରମ 4 ଅଧୀନରେ ଆସୁଛି, ଯାହା ପୂର୍ବ-ଧ୍ୟାନ ବିନା, ହଠାତ୍ ଝଗଡ଼ା ଉପରେ ଆବେଗର ଆଘାତରେ ହଠାତ ଲଢ଼େଇରେ ଏବଂ ଅଯଥା ଫାଇଦା ନନେଇ କିମ୍ବା ନିଷ୍ଠୁର କିମ୍ବା ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଢଙ୍ଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ ନକରି ଦୂଷଣୀୟ ନରହତ୍ୟା କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଦର୍ଶାଏ । ଉପରୋକ୍ତ ବ୍ୟତିକ୍ରମ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ବ୍ୟାଖ୍ୟାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଏପରି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେଉଁ ପକ୍ଷ ଉତ୍ତେଜନା ପ୍ରଦାନ କରେ କିମ୍ବା ପ୍ରଥମ ଆକ୍ରମଣ କରେ ତାହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନୁହେଁ । ଏହି ମାମଲାରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମୃତକଙ୍କ ଘରକୁ ଆସିବା ସମୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଅପରାଧର ଅସ୍ତ୍ର ଏମ୍.ଓ । ବହନ କରୁଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଥିଲା ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହିକି ଯେ,

HIGH COURT ★ ★ सत्यमेव जयते ORISSA

ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଚଉଦ ସଂଖ୍ୟକ ଆଘାତ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଏଗାରଟି ସଂଖ୍ୟକ କ୍ଷତବିକ୍ଷତ କ୍ଷତ ଥିଲା ଯାହା ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଗଭୀରତା ଏକ ନିଷ୍ଠୁର ଏବଂ ଏକ ଅସାଧାରଣ ଭାବରେ ଥିଲା ବୋଲି ଦର୍ଶାଏ । ନଥିରେ ଥିବା ଏହି ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଯେତେବେଳେ ସାମୁହିକ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ,ଏହି ଘଟଣାରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେଉଁଭଳି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଆଇପିସିର ଧାରା 302 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଦୂଷଣୀୟତା ମାମଲାକୁ ସୂଚିତ କରେ । ତେଣୁ, ଆମେ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରୁଛୁ ।

19. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଉଭୟ ଆବେଦନ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

HIGH COURT
सत्यमेव जयते
ORISSA

(କି. ଶତପଥୀ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ମୁଁ ସହମତ ।

(ଡି. ଦାଶ)
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟଳୟ କଟକ,
28 ମାର୍ଚ୍ଚ, 2023/ କିଶୋର

<u>**ଅସ୍ୱୀକରଣ**</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦକ

ସୌମ୍ୟରଂଜନ ବେହେରା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ।

HIGH COURT ORISSA सत्यमेव जयते